

नयर

कौशां विद्वान् तथोत्खातान् नवरत्नमिदं
 क्रमात् ॥
 मिनं सख्यतया रिपुं नयवलेर्लुब्धं धनेरीश्वरं
 कार्येण दिजमादरेण युवतीं प्रेम्णा समै-
 वान्ववान् ।
 अत्युचं स्तुतिभिर्गदं प्रखतिभिर्मूर्खं कथाभिर्नुचं
 विद्याभी रक्षिकं रसेन सकलं श्रोत्रेण कुर्वाद्-
 वशम् ॥ १ ॥
 अर्थो लाघवमुच्छ्रितो निपतनं कामातुरो
 लाञ्छनं
 लुब्धोऽक्रौर्निमसङ्गरः परिभवं दुरोऽप्य रोषे
 रतिम् ।
 निःस्त्रो वचनसुम्भना विकलतां श्लोकाकुलः
 संशयं
 दुर्वागप्रियतां दुरोदरवचः प्राप्नोति कर्तं
 सुदुः ॥ २ ॥
 नोतिर्भूमिभुजां नतिर्भुवतां ह्रीर्दृङ्गानां धृति-
 दंभ्योः शिश्रुवो गृहस्य कविता वृत्तेः प्रसादो
 गिराम् ।
 लावण्यं वपुयः स्मृतिः सुमनसां शान्तिर्दिजस्य
 चमा
 शक्तस्य द्रविणं गृहायमवतां स्वास्यां सतां
 मळनम् ॥ ३ ॥
 धम्मेः प्रागेव चिन्त्यः सचिवमतिगतिर्भाषनीय
 सदेव
 ह्येवं लोकादृष्टं वरचरनयनेमंळलं वीच-
 शीयम् ।
 प्रच्छादौ रागरोषौ ऋदुपस्वगुणौ योजनीयौ
 च काले
 आत्मा यत्नेन रक्ष्यो रंभाशिरसि पुनः सोऽपि
 नापेक्षणीयः ॥ ४ ॥
 कार्पण्येन यशः क्रुधा गुणचयो दम्भेन धत्वं क्षुधा
 मय्यादा वचनेर्धनानि विपदा स्त्रैर्यं प्रमादे-
 र्दिजः ।
 पैशुन्येन कुलं मदेन विनयो दृष्टेय्या पौरुषं
 दारिद्र्येण जनादरो ममतया चात्मप्रकाशो
 हतः ॥ ५ ॥
 मुखोऽज्ञानसपत्नी चित्तिपतिरलसो मनुचरो
 धर्मशीलो
 हःस्थो मानो गृहस्यः प्रसुरतिक्षपणः शास्त्र-
 विद्वर्माहीनः ।
 आद्याहीनो नरेन्द्रः शुचिरपि सततं यः परा-
 भोपभोगी
 वृद्धो रोगो दरिद्रः स च युवतिपतिर्धिविद्वम्ब-
 प्रकारम् ॥ ६ ॥
 कौशां धौवनमर्षिनामनुगमो राज्ञां प्रतापः
 सतां
 सत्वं सख्यघनस्य सचिदिरसदृष्टस्य वाग-
 उच्चरः ।
 शकारस्य मनोदमः परिष्कतेर्विद्या कुलस्यैकता
 उवाया धनमुत्तमं चययः शान्तिर्विवेको
 वशम् ॥ ७ ॥

नवरा

विद्वान् संवदि पाचिकः परवशो भागो दरिद्रो
 गृही
 विताऽऽः क्षपणः सुखी परवशो वृद्धो न
 तीर्थाश्रितः ।
 राजा दुःसचिवः प्रियः कुलभवो मूर्खः पुमां-
 स्त्रीजितः
 वेदान्नी हतसत्क्रियः किमपरं हास्यास्यदं
 भूतले ॥ ८ ॥
 उत्खातान् प्रतिरोपयन् कुसुमिताञ्चिन्वन्
 शिश्रुन् वहेयन्
 प्रोक्तुञ्जान् नमयन् नतान् ससुदयन् विश्लेषयन्
 संहतान् ।
 तोत्रान् कण्टकिनो बहिनियमयन् ग्लानान्
 सुदुः संचयन्
 मालाकार एव प्रयोगनिपुणो राजा चिरं
 गन्तु ॥ ९ ॥
 नवरात्रं, स्त्री, (नवानां रात्रीणां समाहारः ।
 तत् साधनत्वेनास्यस्येति व्यच् ।) आश्विनशुक्ल-
 प्रतिपदादिनवमीपर्यन्तनवदिनकर्तव्यदुर्गाव्रत-
 विशेषः । तत्कारणः । देवीपुराणे डामरतन्त्रे
 च देवीवचः ।
 “अमायुक्ता न कर्तव्या प्रतिपत् पूजने मम ।
 सुहूर्त्तमात्रा कर्तव्या द्वितीयाद्दिगुणान्विता ॥”
 मार्कण्डेयदेवीपुराणयोः ।
 “पूर्वविद्धा तु या शुक्ला भवेत् प्रतिपदाश्विनी ।
 नवरात्रत्रतं तस्यां न कार्यं शुभमिच्छता ॥”
 अत्रोपवासादिकसुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ।
 “एवञ्च विन्ध्यवासिनीं नवरात्रोपवासतः ।
 एकभक्तेन नक्तं तथैवाद्याचितेन च ॥
 पूजनीया जनेर्देवी स्थाने स्थाने पुरे पुरे ।
 स्नातेः समुदिते हृष्टैर्वास्त्रैः चक्षियैर्बुधैः ॥
 वैश्वैः शूदेर्भक्तियुक्तैश्चैरेत्येव मानवैः ॥”
 मदनरत्ने देवीपुराणेऽपि ।
 “कन्यासंख्ये रवी शक्र ! शुक्लामारभ्य नन्दिकाम् ।
 अप्राप्ती ह्यधवैकाशी नक्ताशी वाघ वायुदः ॥
 भूमौ शयीत चाभ्यन्त कुमारीर्भोजयेन्मुदा ।
 पञ्चालङ्कारदानैश्च सन्तोष्याः प्रतिवासरम् ॥
 बलिश्च प्रवहं दद्यादोदनं मांसमाधवत् ।
 त्रिकालं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायणः ॥”
 स्कान्दे ।
 “माति चान्शयुजे शुक्ले नवरात्रे विशेषतः ।
 संपूज्य नवदुर्गाश्च नक्तं कुर्यात् समाहितः ॥
 नवरात्राभिधं कर्म नक्तत्रतमिदं स्मृतम् ।
 तिषिद्वृद्धौ तिषिद्वासे नवरात्रमपर्यकम् ॥
 अष्टरात्रे न दोषोऽयं नवरात्रतिषिद्यः ॥”
 तत्र पूजाविधिः । सा च जयन्तीत्यादिमन्त्रेण
 नवाक्षरेण वा कार्या । यथा । ‘सङ्कल्पं विधाय
 घटं संस्थाप्य तत्र देवीमावाह्य धोऽङ्गोपचारैः
 पूजयित्वा माघभक्तवलिं कृशाङ्गादिबलिं वा
 निवेदयेत् ॥ * ॥ ततः कुमारीपूजा । यदुक्तं
 हेमाद्रौ स्कान्दे ।
 “एकैकां पूजयेत् कन्यामेकद्वयं तथैव च ।

नवरा

द्विगुणं त्रिगुणं वापि प्रत्येकं नवकम् वा ॥”
 तथा,—
 “नवभिर्लभते भूमिमेवर्थं द्विगुणेन तु ।
 एकद्वयं लभेत् त्रैममेकैकेन अत्र्यं लभेत् ॥”
 अथ कुमारीनिर्वाहः ।
 “एकत्रयां तु या कन्या पूजार्थं तां विवर्जयेत् ।
 गन्धपुष्पफलादीनां प्रीतिसस्या न विद्यते ॥”
 तेन द्विवर्षमारभ्य दशवर्षपर्यन्तम् । कुमारिका १
 त्रिगर्भिः २ कल्याणो ३ रोहिणी ४ काली ५
 चण्डिका ६ शान्भवी ७ दुर्गा ८ सुभद्रा ९ इति
 नवनामभिस्ताः पूजनीयाः । आसांभावाहन-
 मन्तः । यथा,—
 “मन्वाचरमयीं लक्ष्मीं मातुर्णां रूपधारिणीम् ।
 नवदुर्गांस्तिकां साक्षात् कन्यांभावाहयाम्यहम् ॥
 एवमभ्यर्चनं कुर्यात् कुमारीणां प्रयत्नतः ।
 कञ्चुकैश्चैव वस्त्रैश्च गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥
 नामाविधैर्भक्ष्यभोग्यैर्भोजयेत् पायसादिभिः ॥”
 तासां त्याग्यत्वमाह ।
 “यन्निस्तुटितशीर्षाङ्गीं रक्तपुष्पव्याङ्किताम् ।
 जात्यन्यां केकरां कार्णीं कुरूपीं तदुरोमशाम् ।
 सन्धयेद्दुरोगिणीं कन्यां दासौगर्भवसुहवाम् ॥”
 तासां जातिविशेषे फलविशेषो यथा,—
 “ब्राह्मणीं सर्वकार्ये च जयार्थं नृपवंशजां ।
 लाभार्थं वैश्यवंशीयां सुतार्थं शूद्रवंशजां ॥
 दारुणे चान्यजातानां पूजयेदधिना नरः ॥”
 अत्र वेदचण्डीपाठ उक्तः । रुद्रयामले ।
 “एवं चतुर्वेदविदो विप्रान् सर्वान् प्रसादयेत् ।
 तेषाञ्च वरणं कार्यं वेदपारायणाय वै ॥”
 तथा,—
 “एकीतराभिरुद्धा तु नवमीं यावदेव हि ।
 चण्डीपाठं जपेत्तैव जापयेद्वा विधानतः ॥”
 अत्राश्वतोत्थपूजनसुक्तम् । मदनरत्ने देवी-
 पुराणे ।
 “अश्वयुक्तशुक्लप्रतिपत्खातियोगे शुभे दिने ।
 पूर्वसुचैःश्रवा नाम प्रथमं श्रियमाहरत् ॥
 तस्मात् सान्नेरैस्त्रिज पूज्योऽसौ श्रद्धया सह ।
 पूजनीयाश्च तुरगा नवमीं यावदेव हि ॥
 शान्तिः स्वस्वयनं कार्यं तथा तेषां दिने दिने ।
 धान्यं भक्ष्नातकं कुष्ठं वचा विह्वार्थकास्तथा ॥
 पञ्चवर्षेण सन्नेण यन्निन्तीषान्त्वं वन्धवेत् ।
 वायुवैर्वास्त्रैः सारैः श्राद्धैश्चैः सवैष्णवैः ॥
 वैश्वदेवैस्तथामेयेर्होमः कार्यां दिने दिने ॥”
 तत्र गजपूजापि । कल्पतरौ ।
 “ज्येष्ठायोगे पुरा तत्र गजाञ्चारौ महाबलाः ।
 पृथिवीमवहन् पूर्वं सशैलवनकाननाम् ॥
 कुसुदेरावतौ पद्मः पुष्यदन्तोऽथ वामनः ।
 सुप्रतीकोऽङ्गनो नीलस्तस्मात्तस्त्र पूजयेत् ॥”
 अथ प्रतिपदादिषु विशेषो दुर्गाभक्तितरङ्गिण्यां
 भविष्ये ।
 “केशसंस्कारद्रव्याणि प्रदद्यात् प्रतिपदिने ।
 पक्तैश्च द्वितीयायां केशसंघमहेतवे ॥
 दर्पणश्च तृतीयायां सिन्दूरलक्तकनथा ।